Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26317
Copyright: Admont, Benediktinerstift

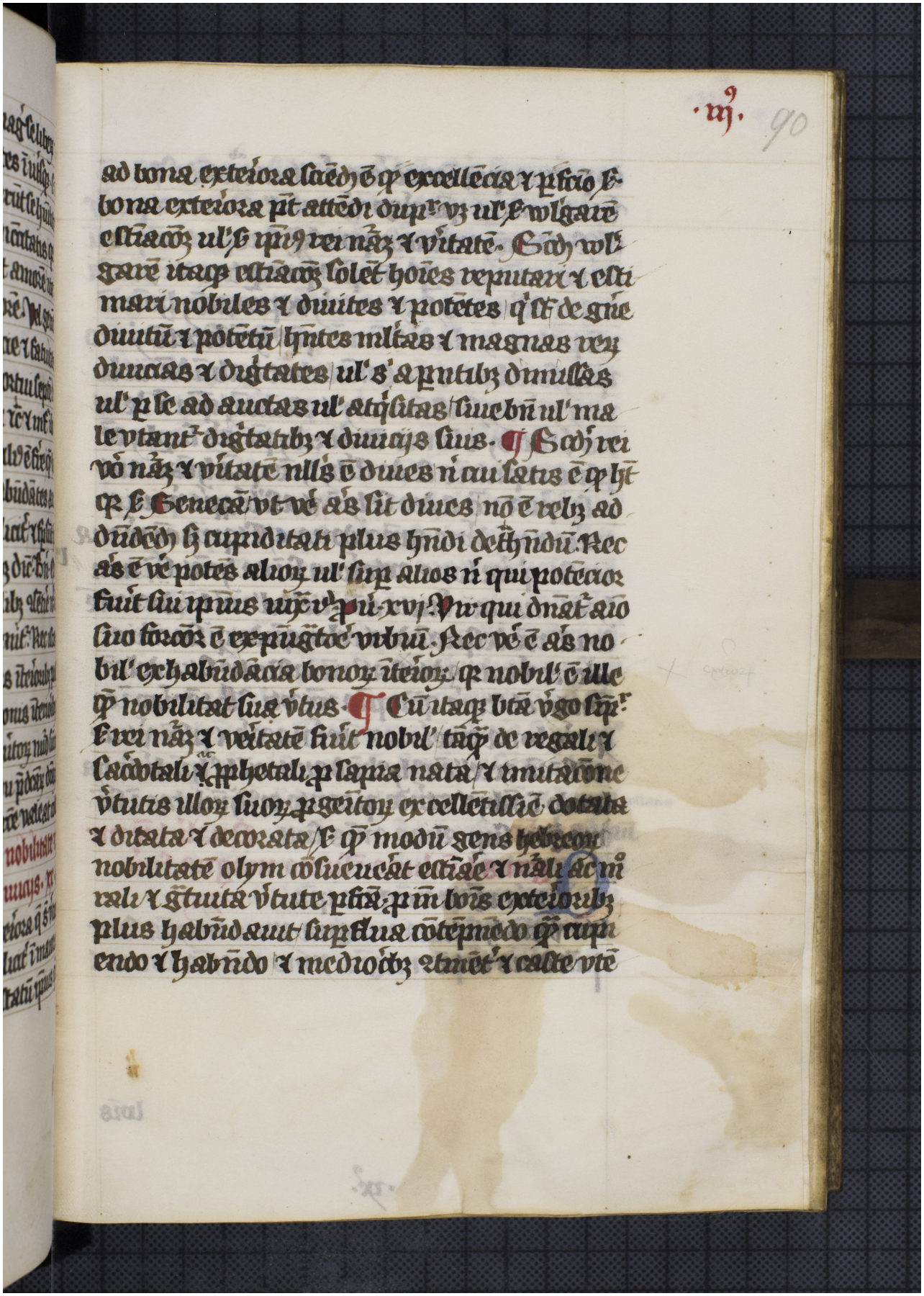

·xij· 90

ad bona exteriora sacerdotij et quod excellencia et officio sed
bona exteriora pertinent ad diuitias vel sed ad gloriam
estimacionis vel sed quod rei nature et virtute. Sacerdotij vel
gaudere itaque estimacionis solent homines reputari et esti
mari nobiles et diuites et potentes quasi de gente
diuitum et potentum habentes multas et magnas res
diuicias et dignitates vel s' a parentibus diuisas
vel per se ad auctas vel acquisitas suscepti vel ma
le vtant dignitatibus et diuicijs suis. ¶ Sed rei
vero nature et virtute nullus est diues nisi cui satis est quod hab
et sed Senecam vt ve ait sit diues non est velis ad
diuitias habendi habundantia plus habendi de habendum. Nec
ais est ve potes aliquos vel simpliciter aliquos nisi qui potentiores
fuit sibi quinquies vicies vel quinquies xvj? Vnde qui dicit aliquo
suo fortior est expugnatore vibum. Nec ve est ais no
bilis exhabundantia bonorum exteriorum quia nobilis est ille
qui nobilitat sua virtus. ¶ Cum itaque vita virtuosa sicut
et rei nature et veritate fuit nobilis tamque de regali et
sacerdotali et prophetali per sapiencia nata et imitacione
virtutis illorum suorum progenitorum excellentissime dotata
et ornata et decorata sed qui modum gens hebreorum
nobilitate olim consueuerat estimare et naturali ac mi
rali et stupenda virtute plurimum per in bonis exteriorum
plus habundant sicut superflua contemnendo quam cupi
endo et habendo et medriocriter vtinet et caste vte